
Díky dobrovolníkům z řad studentů

Úterý 10. 3. 2020, 14.30 hodin. Vypadalo to na běžné zasedání Akademického senátu 3. LF UK, schválení programu, někdo pro, nikdo proti, dva, kteří se „z jakýchkoli důvodů“ zdrželi, dále pár informací, možná trochu diskuzí, jestli spojit nebo nespojit dvě interny a nazvat je II. interní klinikou, a pak honem domů za dětmi. Ale bylo to úplně jinak. „My medicí chceme pomáhat,“ ozvalo se v bodu Různé od senátorů u oken.

A tak vznikla facebooková skupina Dobrovolníci z řad studentů lékařských fakult. Za první den se do ní přihlásilo 1500 členů, teď jich je už víc než 5000.

Trojka, tedy naše 3. LF UK byla zase tradičně první. Už ve středu bylo domluveno s FNKV, že příští týden nastupuje do práce první skupina, v pondělí absolvuje vstupní školení, závodní lékařka „proklepne plíce“ a od úterý hurá do praxe. Záhy se přidala také Thomayerova nemocnice a Nemocnice na Bulovce. Přitom ještě o dva dny později než Senát, tedy ve čtvrtek 12. 3. 2020, se k takové aktivitě jiné fakulty a nemocnice stavěly velmi zdrženlivě a také Vláda ČR rozhodla o pracovní povinnosti studentů 5. a 6. ročníků Usnesením č. 90/2020 za pět dní po naší spontánní iniciativě v neděli 15. 3. 2020.

„Co vlastně můžou vůbec medicí dělat,“ ptali se ti, kteří nepatří do vinohradského areálu. My jsme ale měli jasno. Spoustu práce zastanou u lůžka nemocného, mohou hlídat děti kmenových zaměstnanců nemocnice, kteří by jinak museli zůstat doma, starají se o klienty domovů důchodců a dalších zařízení sociálních služeb, darují krev, drží služby na informačních linkách (zahraniční studenti i v angličtině, španělštině, němčině nebo ruštině), pracují na hygienických stanicích, triážují v nemocničních stanech, pomáhají v odběrových místech a laboratořích, ošetřují rány lidem bez domova, šijí roušky, prostě jsou k dispozici všude tam, kde je potřeba přiložit ruku k dílu. Takovou podobnou studentskou, ale i celonárodní solidaritu a akčnost jsme snad zažili jen posledních šest týdnů roku 1989.

A studenti to přitom nemají vůbec jednoduché. I když se to na první pohled nezdá, škola běží online nekompromisně dál a examinátoři jsou tvrdí i na obrazovce Skype. To, co se ale nedá přes internet naučit z praktické výuky, se bohatě znásobí u hands-on v bojových podmínkách první linie. Do dneška znali Tyvek snad jen ti, kteří si zateplovali s paropropustnou fólií doma podkroví, dnes už ale prakticky všichni vědí, že je to apartní bílý obleček, ve kterém může být u lůžka nemocného pěkně horko.

Stále více slyšíme nejen od mediků, ale především i od mladých lékařů, že se před nástupem do praxe i po něm neustále ptali, kdy se už zbaví všech papírů a setkají se s tou medicinou, kvůli které na vysokou školu šli. Teď se jim to konečně podařilo.

Nyní se sluší studentům naší fakulty ve všech programech především poděkovat za to, že nastartovali tuto velmi záslužnou dobrovolnickou činnost, ke které se ostatní fakulty postupně připojovaly. Vážíme si vašeho odhodlání a zároveň s vámi sdílíme obavy bojovníků první linie. Jako členové kolegia děkana 3. LF UK bychom vám chtěli v každém

případě vyslovit náš velký dík za vaši houževnatou a obětavou práci pro nemocné i za důstojnou reprezentaci fakulty našimi selfíčky v tom správném outfitu. Když se nás dnes někdo zeptá „kde šijete,“ neuslyší „šaty u Natali Ruden“ nebo „kostým u Kláry Nadehlýnské“, ale „roušky u našich mediček a mediků“. Fakt díky.

*Doc. MUDr. Monika Arenbergerová, PhD
za kolegium 3. LF UK*